

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

56. évfolyam, 186. szám

Ára: 80 fillér

Vasárnap, 1966. augusztus 7.

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

Hétvégi csúcsforgalom Nézőcsúcs a szabadtéri előadáson

A Szegedi Szabadtéri Játékoknak rekordot hozott a hét vége. A Háy János tegnap esti, idej utolsó előadása és a Faust mai premierje, valamint az ünnepi hetek más eseményei rendkívül nagy érdeklődést váltottak ki: a két napra mintegy 25 ezer vendég érkezett a városba. A szombati és a vasárnapi előadásra a jegyek elővételben jó előre elkeltek. A 7500 személyes nézőtér tegnap este kicsinek bizonyult, sok érdeklődő jegy nélkül maradt.

A csoportosan érkező belföldi vendégeket két különvonalat és nyolc különautóbussz, a külföldieket 3

különautóbussz hozta a szabadtéri játékok városába. Különösen sokan érkeztek a Háy utolsó előadására Budapestről, Egerből, Sopronból és Nyíregyházáról.

Tegnap érte el idej csúcspontját a jugoszlávai érdeklődés is. A hét végére mintegy háromezer jugoszláv vendég látogatott Szegedre, s közülük igen sokan megnézték a Háy János előadását. Rajtuk kívül mintegy 400 más külföldi érkezett a városba. Különösen sokan jöttek Franciaországból, Olaszországból, Angliából, Svédországból és Norvégiából. A szegedi idegenvezetők tegnap teljes erővel dolgoztak, a sok külföldi és

belföldi csoporttal ismertették Szeged nevezetességeit.

Valóban fővárosi volt a tegnapi forgalom, az ünnepi hetek során évekre visszamenően is a legsikeresebb szegedi napokra emlékezett. A vendégek mindenütt tömegesen járták a várost, s rendkívül nagy volt a vendéglátóipar és a kereskedelem dolga is. Különösen délután élénkült meg a város utcái, amikor befültek azok a vendégek is, akik csak átutazóban érkeztek ide, vagy csupán a szombat este kellemes eltöltésére.

A nagy érdeklődés miatt a vendégeket Szeged nem tudta teljes számban elszállásolni. A város esténként ötezer embernek tud szállást adni. Tegnap ez kevésnek bizonyult. Ezért az Idegenforgalmi Hivatal a Szegedre érkezett látogatók egy részét Hódmezővásárhelyen és Szentesen helyezte el. A játékok idej nyolcadik

előadását megtekintette Aczél György, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a művelődésügyi miniszter első helyettese, Puja Frigyes, az MSZMP KB külügyi osztályának vezetője, Csatornai Károly, hazánk állandó ENSZ-képviselője és Gódor Ferenc, a Magyar Rádió és Televízió elnökhelyettese. Társaságukban volt Siklós János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára és Sipos Géza, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára.

Sok látogatót vonzottak tegnap az ünnepi hetek más eseményei is. Felavatták az IBUSZ Klauzál téri irodáját, s nagy érdeklődéssel kísérve nyílt meg a szegedi fotokiallítás. Tegnap került sor a szegedi és Csongrád megyei népi zenekarok vetélkedőjére is. (Ezekről az eseményekről lapunk 4. oldalán összeállításban számolunk be.)

Szinetár György rendező, Aczél György és Tari János, a szabadtéri játékok igazgatója

(Liebman B. felvételei)

Némethi Béla, a Külügyminisztérium főosztályvezetője, dr. Biczó György és J. F. Tyitov

Barátság fája

Gyűlés, pohárköszöntő, taps és virág — szép epizódjai a barátságnak. Küldöttség érkezik valamelyik testvérországból, s illőn fogadják, ennek ez a rendje. Még tudjuk, éppen küldöttségek beszámolóiból, hogy a nálunk járt delegátusok tovább és jobban emlékeznek a barátkozás személyes epizódjaira, mint a pohárköszöntőkre. Tovább megőrzik azt az egy szál rózsát, amit egy munkásszónytól kaptak, mint azt a nagy csokrot, amelyet hivatalosan nyújtottak át. S így vagyunk ezzel magunk is. Én például már nem emlékszem pontosan, mimindent láttam átutazóban a Ivov múzeumban, de a nevet is tudom annak az egyetemistának, aki mint botorkáló, ismeretlen idegennek, mellém szegődött és sugárzó arccal magyarázott az éjszakai vonat indulásáig. Hiszen egy-egy állampolgár nem nyilatkozatokon keresztül nézi, itéli meg egy szomszéd vagy egy távolabbi nép barátságát, hanem az emberek szeméjársából. Kitérő véleményemmel lehet az országról és népeiről általában, de sohasem egy országgal és egy néppel találkozok, hanem egyes emberekkel, legfeljebb közösségekkel. Tőlük természetesen azt várja, amit hírből és tapasztalásból tud az országról, a népről — annak megerősítését, amit deklarációkban, beszédekben hallott, olvasott.

Miért kell erről most beszélni? Csak azért, mert most egész Európa szomszédol. Valóságos népvándorlás van a pihenés és üdülés nyári hónapjaiban. Bolgárok utaznak az Északi-tengerhez, csehszlovákok az Aranypartra, szovjet turisták táboroznak a Balaton mellett és magyarok utaznak Opatijába. Ezekben a hetekben Szegeden aligha kell magyarázni, mit jelent az, amikor a népek elindulnak egymáshoz szomszédolni, mennyire megtisztelő az érdeklődés, és milyen kötelességeket ró ránk.

Azt mégis jól esik elmondani az ünnepi hetek kellős közepén, hogy a vendéglátó Szeged lakossága, bármily hirtelen nőtt meg a vendégereg, a barátság és a barátkozás szép élményeivel ajándékozza meg vendégeit és saját tisztességét. „Odesszaiak? Jöjjenek el hozzánk is!” — ezt hallhatták legtöbb helyen a szovjet testvérvárosból érkezett turisták. „Kuba, az igen! Kuba si!” — ez járt a köszöntés mellé a hős sziget itt járt küldötteinél. „Augustusban Krakkóban! Ott találkozunk!” — ez is csak egy mondat az induló gyorsvonalat mellől. Jó hallani, hogy egy bolgár vendég József Attila emlékének nyomait szeretné itt végigjárni, de még jobb, ha mi is fölmelegítjük őt a bolgár népről, kultúráról meglevő ismereteinkkel. Hiszen az udvariasság egymagában még nem barátság, lemeztelenedve pedig semmivel sem több a korrekt üzletnél. Van rá eset, hogy ez is előjön a vendégek meghatározó többsége azonban — és különösen a testvérországokból — nemcsak a szabadtéri játékokért vagy a halászléért utazik ide, hanem azért is, hogy kezét fogjon és szót váltson velünk, megerősödjön abban a meggyőződésében, hogy nem egyszerűen külföldjáró turista, hanem mint egyes ember is megbecsült barát.

Büszkék lehetünk mi hazánk szépségeire, emelt fővel mutogathatjuk régi és újonnan termesztett értékeinket — de legyünk tisztában azzal, hogy legmaradandóbb nyomot az ember hagy a másik emberben. Gondolatai, magatartása, őszinte érzései — ezek azok a tulajdonságok, amelyek nem élettelenül halmozódnak az emlékek kútjában, hanem maradandóan munkálnak a másik emberben. Ezek azok a dolgok, amelyekkel nemcsak a látogatók, hanem a barátok számát is növelni lehet.

SZ. SIMON ISTVÁN

Diplomata vendégek a szabadtéri játékokon

Nyilatkozatok

a Dél-Magyarországnak

A Szegedi Szabadtéri Játékokat minden esztendőben megtisztelti érdeklődésével a Budapesti akkreditált diplomáciai testület is. Idén első ízben, dr. Biczó Györgynek, a városi tanács vb elnökének meghívására tegnap, szombaton utazott Szegedre a diplomáciai testület több vezetője és tagja, hogy megtekintse a Háy János záróelőadását. Szilágyi Béla külügyminiszter-helyettes társaságában Szegedre érkezett Wilhelm Meissner, a Német Demokratikus Köztársaság nagykövete, a budapesti diplomáciai testület doyenje, Han-ke Hua, a Kínai Népköztársaság budapesti nagykövete, Hoang Luong, a Vietnami Demokratikus Köztársaság budapesti nagykövete, Werner Fuchss, Svájc budapesti nagykövete, J. F.

Tyitov, a Szovjetunió budapesti nagykövete, Szon Za Rjong, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság budapesti nagykövete. Belgrádból utazott Szegedre Natalio Vasquez Pallares, Mexico belgrádi nagykövete. Itt volt Strazimir Iliev, a Bolgár Népköztársaság budapesti nagykövetségének ideiglenes ügyvivője és Jan Warmenhoven, a Holland Királyság ideiglenes ügyvivője.

A diplomata-vendégek tiszteletére az előadás előtt, a Tisza Szállóban dr. Biczó György, a városi tanács vb elnöke koktelt adott, az előadás után pedig vacsorát rendezett.

A tegnapi esti előadás szünetében a diplomáciai testület több tagja adott nyilatkozatot a Dél-Magyarországnak.

Wilhelm Meissner:

Világszínvonalú művészet

Wilhelm Meissner a játékok nézőtérén

Wilhelm Meissner elvtárs, a Német Demokratikus Köztársaság magyarországi nagy-

követe, a diplomáciai testület doyenje már nem először jár Szegeden, s mint kedves emlékeiről beszélt az elmúlt években látott előadásokról. Ismerte a Háy Jánost is, amelyet három évvel ezelőtt látott Budapesten, az Állami Operaházban.

— Természetesen azonban — mondotta — a szegedi szabadtéri előadás újabb nagy élményt jelent számomra e kedves magyar dalmű megismerésében, hiszen ezen a nagyméretű színpadon sokkal látványosabb, érdekesebb előadások rendezhetők. Ugy gondolom, hogy a felépítő kitűnő művészek is igen nagy kedvvel játszhatnak ezen a színpadon, s biztos vagyok benne: a közönség számára is nagy örömet jelent ez az előadás. A Budapesti akkreditált diplomáciai testület tagjai, meggyőződésem szerint, nagyon hála-lással ezért a szép estéért. A darab révén kitűnő tolmácsolással kapunk ízelítőt a

magyar zenéből; Kodály Zoltán muzsikája tudvalevően a magyar népdalkincsből táplálkozik és sokat megmutat a magyar nép karakteréből. Külön érdekesség és nagyon jó dolog, hogy a darab és az előadás egyaránt kiválóan példázza, milyen fontos problémákat lehet sokszor a humor, a tréfa nyelvén elmondani. Meissner elvtárs lapunknak adott nyilatkozatában

elismeréssel szöjt a zenekarnak, a dirigens és az egész együttes munkájáról és kijelentette: igazán világszínvonalú művészeti produkció zajlik a szegedi szabadtéri színpadon. Annak a meggyőződésének adott hangot, hogy nemcsak a diplomáciai testület tagjai, hanem a nagy számban megjelent más külföldi vendégek is — a magyar közönséggel együtt — nagy örömmel lelik az előadásban.

J. F. Tyitov:

Szeged — óriási élmény

A Szovjetunió művészei a Szegedi Szabadtéri Játékok felújítása óta nagy szerepet vállaltak ennek az intézménynek a művészi támogatásában. Legjobb együttműködést küldték el több esztendőben is vendégszereplésre. Ezért különösképpen érdekelt bennünket, szegedieket, miként vélekedik Szegedről és a játékokról J. F. Tyitov elvtárs, a Szovjetunió nagykövete. Munkatársunknak a tegnapi előadás szünetében a következőket mondotta:

— Amikor először jártam Szegeden, már akkor is nagyon szívembe zártam ezt a várost és dolgozóit. Meggyőződhettem róla, hogy a magyar dolgozók, és közöttük a

szegediek, szívből barátai országunknak és népünknek, s nyílt szívvel, a legőszintebben fogadják barátaikat. Most másodikszor járok itt és ugyanazt tapasztaltam. Rendkívül boldog vagyok, hogy a szegedi dolgozókkal és a testvéri országokból érkezett vendégekkel együtt megnézhettem ezt a gyönyörű előadást a hírneves szabadtéri játékokon. Szeged és a játékok óriási élmény számomra, s nagyon hálás vagyok a Magyar Népköztársaság Külügyminisztériumának, a megyei és a szegedi párt- és tanácsszerveknek, hogy lehetővé tették számomra e kitűnő daljáték, a Háy János megtekintését.

Werner Fuchss:

Tipikus magyar mű, kitűnő előadásban

Werner Fuchss, Svájc nagykövete így nyilatkozott az előadásról:

— Nagyon örülök, hogy Szegedre jöhettek. Régóta terveztem már, hogy megismerkedem Magyarországnak ezzel a szép városával, déli részének „fővárosával”. Sokat hallottam már a városról, a Tiszáról, s most nagyon örülök, hogy életemben először láthattam ezt a szép tájat. Külön öröm számom-

ra, hogy ez a látogatás a Háy János előadásának megtekintésével kapcsolódott össze. Nagy élmény volt, hogy ezt a tipikus magyar darabot kitűnő előadásban láthattam. Mély benyomást gyakorolt rám az előadás és a város ünnepi hangulata. Sok sikert kívánok a szabadtéri játékoknak és remélem, hogy még nagyon sok előadásban vehetek majd részt.